

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 375/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o., P., zastúpenej advokátkou JUDr. L. F., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 121/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2009 doručená sťažnosť spoločnosti K., spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 121/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom z 18. decembra 2006 podaným Okresnému súdu Košice I domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 35 826 Sk s príslušenstvom. Prípisom zo 16. januára 2007 bola vec postúpená miestne príslušnému okresnému súdu. Dňa 26. apríla 2007 bol právnej zástupkyňi sťažovateľky doručený platobný rozkaz z 24. apríla 2007. Odporca podal 4. mája 2007 proti platobnému rozkazu odpor, ku ktorému sa sťažovateľka vyjadrila podaním z 21. mája 2007. Dňa 5. mája 2008 bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky doručené predvolanie na pojednávanie. Prvé a zatiaľ jediné pojednávanie sa uskutočnilo 10. júna 2008.

Sťažovateľka sa domáhala nariadenia ďalšieho termínu pojednávania opakovanými podaniami (z 23. októbra 2008, 25. novembra 2008, 26. január 2009) a o odstránenie nečinnosti žiadala aj podaním z 12. marca 2009 adresovaným predsedovi okresného súdu, ktorý jej sťažnosť uznal ako čiastočne dôvodnú. Napriek ďalším žiadostiam (z 20. apríla 2009 a 22. júla 2009) okresný súd podľa tvrdenia sťažovateľky dosiaľ neurčil ďalší termín pojednávania.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 121/2007 bolo porušené jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Žiada tiež o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2000 € a náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka tvrdí, že napriek vyčerpaniu všetkých dostupných právnych prostriedkov, ktoré má k dispozícii na ochranu svojho základného práva, vrátane sťažnosti na prietahy predsedovi okresného súdu, nedošlo k odstráneniu nečinnosti okresného súdu a nariadeniu pojednávania.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že predseda okresného súdu vybavil sťažnosť sťažovateľky prípisom z 24. marca 2009. Ústavný súd zistil, že okresný súd v období od podania sťažnosti na prietahy vykonal tieto úkony: prípismi z 23. marca 2009 žiadal o podanie správy Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru P. a A., a. s. Nasledujúcim prípisom z 19. mája 2009 okresný súd žiadal A., a. s., o vyjadrenie, či súhlasí so vstupom do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, a uznesením zo 6. augusta 2009 pripustil jej prístupenie do konania. Dňa 23. septembra 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 24. november 2009.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo.

Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využila možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) a podaním z 12. marca 2009 podala sťažnosť na prietahy v označenom konaní.

Podľa judikatúry ústavného súdu účelom sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (I. ÚS 20/05). Na tento účel je potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie vhodných opatrení (IV. ÚS 78/07).

Ústavný súd v súvislosti so svojimi zisteniami konštatuje, že sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu sa prejavila ako účinný prostriedok nápravy namietaného porušovania práva, pretože z procesných úkonov okresného súdu vykonaných po jej podaní je zrejmé, že okresný súd priebežne vykonáva procesné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci, ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nariadil pojednávanie, o ktorom síce sťažovateľka v čase podania sťažnosti nebola upovedomená, ale pri overovaní stavu konania v súvislosti s prípravou sťažnosti ústavnému súdu by túto

skutočnosť bola zistila. Okresnému súdu teda nemožno vytknúť, že by jeho úkony nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu znamená, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti už nedochádza k priesťahom v predmetnom konaní, a z toho dôvodu sťažnosť nie je opodstatnená.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania a aktuálny stav konania, s prihliadnutím na už uvedené okolnosti prípadu ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľkou namietaný postup okresného súdu v danom štádiu konania by neumožňoval po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že pokračujúca nečinnosť okresného súdu v ďalšom priebehu označeného konania by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo nevyklučuje, aby sťažovateľka v takom prípade opätovne podala sťažnosť ústavnému súdu, a to už bez toho, aby musela opäť podať ďalšiu sťažnosť na nečinnosť orgánu štátnej správy súdov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2009